

7 motius, més enllà dels mites, pels quals “invertir” en les dones

Dimecres, 1 de febrer de 2017

[Katja Iversen](#), CEO, Women Deliver

Traducció: [CEMICAL](#)

“Millor que les dones es dediquin a concebre fills que no pas a fer diners”. Afirmacions com aquesta són ridícules avui en dia, però constitueixen un tipus de mites que, tot i no comptar amb suport científic, van guiar les decisions dels membres de generacions anteriors. Malauradament fins avui, dones d'arreu del món han de lluitar contra aquestes visions i creences, comunament acceptades, limitadores de les seves oportunitats i del seu potencial. Els mites, com els set als que es fa referència en aquest article, arrabassen a les dones la possibilitat de progressar, tant respecte d'elles com de les seves famílies i comunitats i, en darrera instància, també de les seves nacions.

En realitat, les dones són a tot el món agents amb plena capacitat des del punt de vista econòmic, que a més superen a diari persistents barreres de gènere. Han demostrat que poden construir negocis formals o informals amb un capital força reduït i crear xarxes per maximitzar recursos limitats, i tot això sense deixar de banda les tradicionals tasques que sempre han desenvolupat, com la cura dels fills i de les seves llars. Les dones tenen èxit malgrat les lleis, les polítiques i les institucions que no permeten el seu avanç, en un escenari de lluita permanent. Ha arribat l'hora de crear entorns que les recolzin perquè puguin prosperar econòmicament, de manera que, d'una vegada per totes, caiguin els mites.

1r mite: “Invertir” en les dones no paga la pena.

La realitat: El tancament de la bretxa de gènere comportarà un augment del PIB mundial.

Un recent [informe](#) del *McKinsey Global Institute* va posar de manifest que si les dones ocupessin, en el mercat laboral, un paper idèntic al dels homes, això podria suposar un augment del PIB de 28 bilions de dòlars o el 26% per a l'any 2025. Es tracta, òbviament, d'un benefici que tothom pot recolzar.

Imatge: *McKinsey*

2n mite: La desigualtat de gènere no és un problema als països desenvolupats.

La realitat: La desigualtat de gènere es manté alta arreu del món.

Malgrat el progrés de molts països en alguns aspectes de la igualtat de gènere, es fa palès que la desigualtat segueix en nivells elevats. Per exemple, als Estats Units hi trobem únicament 66 dones per cada 100 homes en llocs directius i de lideratge, mentre que elles s'ocupen de quasi el doble de treball

domèstic (no remunerat) que els homes. Al seu torn, a Europa la qüestió assoleix cotes menys esperançadores: els homes ocupen el [89% dels llocs executius](#) de les 100 principals empreses. Conseqüentment, encara hi ha molta feina a fer.

3r mite: Els ingressos de les dones no tenen un destí diferent al dels homes.

La realitat: Un alt percentatge dels seus ingressos es reinverteixen en les seves famílies i comunitats.

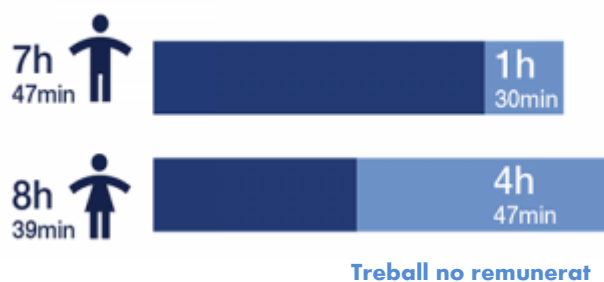
Aquests patrons de despesa milloren l'accés a l'educació, a l'alimentació i a la salut (és, doncs, un triple guany). Les proves també demostren que no només és el simple augment dels ingressos de les dones, sinó [més aviat el seu control](#), el que contribueix a que assoleixin l'autonomia econòmica. Un estudi a Brasil demostrava que les probabilitats de supervivència dels menors [augmentaven un 20% quan era la mare qui adoptava les decisions econòmiques](#). Tanmateix, la presa d'aquestes importants decisions està indissolublement unida a normes culturals, relacionades amb diversos aspectes com el gènere, l'edat, l'origen ètnic, la salut i l'estat físic, o l'estructura social.

4t mite: Les dones escullen treballar menys que els homes.

La realitat: Suporten majors càrregues de treball no remunerat i disposen de menys oportunitats d'obtenir treballs que els proporcionin ingressos.

Les dones no treballen menys que els homes: de fet, el que passa sovint és que treballen més. El problema és que es tracta de treball no remunerat que generalment no es registra, ja que usualment tenen cura dels fills menors i de persones grans no proporciona ingressos. En algunes regions, como a l'Àsia Meridional, Orient Mitjà i el Nord d'Àfrica, les dones es fan càrrec del [90% de les tasques no remunerades de cura d'altres persones](#). És el moment d'equilibrar aquestes xifres.

Jornada laboral segons gènere

Imatge: *World Economic Forum Global Gender Gap Report*

5è mite: La desigualtat desapareix a mesura que els ingressos de les dones augmenten.

La realitat: El control sobre els seus ingressos és el que fa desaparèixer la desigualtat.

Las proves demostren que no és senzillament l'increment dels ingressos, sinó més aviat el *control sobre aquests ingressos*, el que contribueix a assolir l'autonomia econòmica. Quan la dona és a càrrec de l'economia familiar, aquesta [té més possibilitats de prosperar](#). A Brasil, el programa públic sobre borsa familiar, pel qual es transferien directament fons a les caps de família (dones), va comportar una reducció del 25% en desigualtat i un [16% en pobresa extrema](#).

6è mite: Las organitzacions de dones no són necessàries per al desenvolupament econòmic.

La realitat: Les organitzacions de dones, que inclouen cooperatives, associacions de productors, patronals, sindicats i col·lectius diversos, són sovint l'únic camí cap al desenvolupament econòmic sostenible per a moltes dones a nivell mundial.

Les organitzacions i col·lectius de dones poden oferir un refugi segur, on aquelles amb escassos mitjans poden reunir i maximitzar recursos, gestionar els riscos, innovar i experimentar, desenvolupar habilitats i capacitats, ensenyar i aprendre les unes de les altres, organitzar-se i defensar els seus drets, compartir les responsabilitats sobre les cures, generar confiança i, també, rebre aquella informació fonamental sobre qualsevol àmbit, des de la relativa als mercats a d'altres de diversa índole, com la relacionada amb l'orientació nutricional, la planificació familiar o la salut reproductiva.

7è mite: No paga la pena invertir en polítiques de recolzament a la família i d'igualtat de gènere.

La realitat: Als Estats Units, cada dòlar invertit en planificació familiar suposa [un estalvi de 7 dòlars](#); fins i tot en països en vies de desenvolupament com Jordània, cada dòlar invertit pot comportar fins a [16 dòlars d'estalvi](#). El *Consens de Copenhaguen* va demostrar que cada dòlar invertit en moderns mètodes d'anticoncepció produirà una rendibilitat de [120 dòlars en beneficis generals](#).

Les empreses que inverteixen en polítiques relatives al recolzament a la família i a la igualtat de gènere han vist com es produïen alts nivells de retorn de les seves inversions, incloent-hi la reducció de l'absentisme i l'augment de la productivitat. Estudis en dos països indiquen que proporcionar assistència mèdica a les dones i els seus fills en els llocs de treball produeixen retorns de les inversions: a Bangladesh, d'[entre 3 i 17 dòlars](#), i a Egipte, d'[entre 4 i 17 dòlars](#).

Alguns d'aquests mites que perjudiquen les dones continuen limitant les seves carreres, la seva progressió professional i l'accés al capital, especialment en aquelles regions econòmicament menys afavorides del planeta. Aquests prejudicis no només constitueixen una barrera des del punt de vista individual per a les dones, també afecten negativament el progrés col·lectiu. Les dades i investigacions a les quals s'ha fet referència expliquen una història molt diferent sobre l'extraordinari potencial de les dones. El creixement i la prosperitat són possibles, i poden esdevenir una realitat amb les dones fent un pas al front.

Comencem per difondre la veritat.

Els punts de vista expressats en aquest article són exclusius de l'autora i no del Fòrum Econòmic Mundial.